

[Erik Eriksen.]

brejdede ham hans holdning under de sidste arbejdsmarkedsforhandlinger. Jeg har endda sagt, at det var modigt af socialdemokratiet for relativt kort tid siden at gå ud til en valgkamp under devisen: gør gode tider bedre. Det ærede medlem kommer til at give mig ret i, at hvis ikke vi havde nogenlunde samme standpunkter i dag, havde denne debat ikke fundet sted.

Hvad angår samordning, så har jeg ingen kommentarer til det.

Det ærede medlem klagede over, at vi savnede sympati for regeringsforslaget, og det er rigtigt. Jeg skal på dette sene tidspunkt indskrænke mig til at sige, at jeg ville være stort tilfreds, hvis den høje regering ville afgive erklæring om, at den med stor opmærksomhed ville følge sit eget økonomiske sekretariats konklusioner, så ville jeg være meget tilfreds i den givne situation.

I øvrigt skal jeg slutte. Jeg har ingen bemærkninger at gøre til den højtærede fungerende statsminister, hvad den højtærede minister gerne må optage som en kompliment i en vanskelig situation. Jeg takker for de redegørelser, der blev givet om markedsforhandlingerne. Det gælder også forsvarsministerens redegørelse.

Jeg ved ikke, om det er forkert sprogbrug at sige, at jeg ville egentlig gerne slutte denne debat ikke med en vejledning, men skal vi sige et kammeratligt råd til den fungerende statsminister. Dette råd skulle være, at nu skal han ganske anderledes, end det hidtil er sket, passe på udviklingen. Det er udadtil markedsudviklingen; det er indadtil det, vi har drøftet i disse dage. Jeg vil give den højtærede fungerende statsminister det råd at værne om de midler, som vi nu har i hænde for at hindre eller prøve at holde inflationen i ave. Jeg tror egentlig, den højtærede fungerende statsminister, hvis han har vilje og mod til det, skulle have forudsætninger for at hindre, at regeringen endnu en gang taber det overblik, der er helt bydende nødvendigt.

Det er det råd, jeg vil give ministeren, og så vil den højtærede minister også nok erindre sig, at den støtte, han skulle have for at dæmpe inflationspumpen, fik han og måtte han have hos oppositionen. Dermed påtager vi os medansvaret for at have leveret den væsentligste del af sprøjte-væsken. Lad dette råd nu være afgivet i spøgefuld form, men alligevel er det meget alvorligt ment, og jeg er ganske sikker på, at jeg i dette tilfælde kan tale på den samlede oppositions vegne. Vi er fælles om dette forlig, og jeg har ingen grund til at tvivle på den højtærede fungerende statsministers gode vilje. Vi er fælles om dette forlig, siger jeg, men vi vil også som opposition være meget varsom i retning af at følge regeringens videre færd på baggrund af den lovgivning, der nu skal føres ud i det praktiske liv.

Må jeg blot komme med det lille ønske til sidst, at den samme årvågenhed, som jeg beder den højtærede statsminister om at udvise, den samme årvågenhed og det samme overblik må jeg også indtrængende bede finansudvalget søge at sikre sig. Jeg tror, det er godt, om også finansudvalgets medlemmer vil tage dette meget alvorligt.

Poul Møller: Det er, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde, meget sent, og vi er begyndt tidligt i dag, og vi kan vel heller ikke forvente, at nogen uden for denne sal længere skulle være vågne; der er vist lukket for apparaterne for længst. Det forstår man jo godt, for fra kl. 20 til 22³⁵ fik de kære fjernseere, der skulle overvære en fjernsynsdebat her fra folketinget, kun meninger af én opfattelse og fra én side, før lykkedes det ikke oppositionen at trænge frem med en røst. Det kan måske lære os noget om, at hvis vi overhovedet vil have fjernsyn fra denne sal, så skulle man også lægge det således til rette, at der kan komme lidt variation for dem, der ønsker at overvære fjernsynsdebatterne.

Dette var en lille godnathilsen til de seere, der endnu skulle være tilbage.